

Jyväskylän kristillisen opiston
kannatusyhdistyksen
YSTÄVÄVIESTI

Syyskuu 2018

Alkusyksyn tervehdys opistoilta!

Koulunkäynti on alkanut hienoissa keleissä ja toimeliaissa merkeissä. Suuri määrä uusia opiskelijoita on aloittanut jälleen opinpolkunsu. Pidimme aloitustilaisuuden kahdelle eri ryhmälle, sillä juhlasaliin eivät kaikki kerralla mahtuneet. Ammatillisten aineiden opiskelijat, vapaan sivistystyön eli perinteisten kansaopistolinjojen opiskelijat sekä maahanmuuttajaopiskelijat aloittavat opintonsa jännittyneinä. Jatkavia opiskelijoita on myös paljon, joten voimme iloisena todeta, että talo on täynnä vilskettä ja oman tiensä etsijöitä tänäkin vuonna. Tästä on hyvä aloittaa.

Koulutuspoliittisella rintamalla on tapahtunut paljon muutoksia, jotka vaikuttavat talon arkeen. Ammatillisen koulutuksen lainsäädännön uudistukset ovat pitäneet taloa kiireisenä. Uudenlainen tapa suunnitella itse kullekin henkilökohtainen opinpolku työllistää opettajia, ja yhteistyö muiden oppilaitosten kanssa lisääntyy koko ajan, sillä opintoja voi suorittaa ristiin eri oppilaitoksissa. Yhteistyö työelämän kanssa syvenee myös, sillä uusi arviointi muodostuu lähinnä näyttötutkinnoista. Rahoituksen kannalta tilanne on myös täysin muuttunut, ja opiston tulopohjan arviointi on entisestään hankaloitunut. Onneksi kokonaistilanne näyttää edelleen hyvältä, vaikka uuden opettelua on ollut paljon.

Olemme saaneet mm. paljon uusia suntio-opiskelijoita, joskin ammattitutkintonimike muuttui seurakunta- ja hautauspalvelualan

ammattitutkinnoksi! Kansanopistojen koulutusvientikokeilu on ottamassa ensi askeliaan, ja JKO on tienraivaajana tällä saralla yhdessä viiden muun kansanopiston kanssa. Tänä syksynä panostamme myös uuden strategiakauden suunnitteluun sekä oppilaitosturvallisuuteen. Liikunnallinen yhteistyö Jyväskylä Basketball Academyyn kanssa on poikanut uusia työpaikkaliikunnan mahdollisuuksia henkilökunnalle. Monta rautaa on tulossa yhtä aikaa. Maailma muuttuu, ja opisto muuttuu sen mukana. Muutoksessa pyrimme säilyttämään jalat maassa unohtamatta positiivista yhdessä tekemisen meininkiä, johon koko yhteisö ottaa osaa.

Suunnitteluissamme kristillisen opiston arvot ja asemamme herännäisopistona ovat edelleen yksi merkittävä lähtökohta. Yhteistyö herännäisopistojen ja Herättäjä-yhdistyksen kanssa jatkuu, samoin opiston seurat. Seuraavat seurat 19.9. toteutetaan opistomme luottamushenkilöiden voimin! Toivotankin opiston ystävät tervetulleeksi seuroihin, seurat alkavat klo 18.00 ja kahvit puolta tuntia ennen.

Aurinkoista syksyä toivottaen,

Harri Erkamaa, rehtori

SV 14

Kaipaan, Jeesus, sua ristiin naulittua

Joka kerta kun olen, kymmeniä ellei yli sata kertaa, vierailut Jyväskylän kristillisellä opistolla Sulkulassa, sieluni silmien eteen on avautunut muistikuva ja korviini kantautunut ääni liki seitsemänkymmenen vuoden takaa. Opiston vanhan, nykyään jo puretun kartanopäärakennuksen juhlasalin korokkeella näen tummiin asuihin pukeutuneiden nuorten naisten ja nuorukaisten joukon.

Se on opiston oppilaiden kuoro. Kuulen heidän laulavan Väinö Malmivaaran (1879-1958) sanoittamaa Siionin virttä 177 *Kaipaan, Jeesus, sua, Ristiinnaulittua Munkin tähteni*. Sävelmä on parhaasta päästä, klassinen *Johann Crügerin* melodian körttiläinen toisinto herännäisyyden sydänmailta Kalajokilaaksosta. - Crügeriä arvosti myös itse J. S. Bach käyttäessään hänen melodiaansa kuoroteoksissaan.

Tuona hetkenä - ehkä kuoroesitys tapahtui joidenkin opiston juhalseurojen yhteydessä - tuon Siionin virren sanoma ja sävelet sykähdyttivät syvältä silloin vielä nuoren pojan sydäntä ja mieltä. Unohtumattomana se oli ensimmäinen musiikillinen elämykseni.

Muöhempiin on kuulunut mm. Mozartin Reguiemin laulaminen Jyväskylän Studiokuorossa lapsuuteni kotikirkossa Taulumäellä *Okko Kamun* johtaessa sekä myöhemmin saman suurteoksen esityksessä Kerimäen kirkossa, molemmat 1970-luvulla.

Reilut parikymmentä vuotta aikaisemmin olin saanut laulaa Jyväskylän maaseurakunnan kirkkokuorossa. Sitä johti Guinnessin ennätystenkirjaan päässyt maailman vanhimpana konsertoinut tenori *Vilho Kekkonen*, joka kuoli hiljan 105-vuotiaana. Hän oli Taulumäen kirkon kanttori ja isäni O. Tukiaisen pitkäaikainen työtoveri.

Lähdin 1961 Helsinkiin opiskelemaan teologiaa ja liityin *Kari Aarnion* johtamaan heränneiden ylioppilaskuoroon, minkä johtajuuden hän papiksi valmistuttuaan työnsi minulle vuosiksi 1964-1966. Johanneksen seurakunnan kirkkoherra, teol. tri *Erkki Kurki-Suonio* pyysi kuoroamme julkaisemaan poikkeuksellisen Siionin virsi -levyn. Hänen isänsä *Ilmari Krohn* oli julkaissut aikanaan SV:n säästyskirjan poikkeuksellisine sovituksineen. Kurki-Suonio halusi meidän laulavan levyllä yksiaänisesti neljä silloisen SV:n virttä (6, 23, 89 ja 166), jotka *Pentti Soinne* säesti Johanneksen kirkon uruilla isänsä säästyskirjasta. Siionin virsien säestäminen on poikkeuksellista.

Herättäjä-Yhdistys kustansi ja julkaisi vuonna 1964 levyn EP-45 / H-Y 6 nimellä *Herran suojaan*. Valitettavasti Kurki-Suonio ei esittänyt lempivirtteni 177 äänittämistä, mitä olisin toivonut.

Väinö Malmivaaran virsi kuuluu uudessa Siionissa niiden harvalukuisten virsien joukkoon, joita ei ole kovin paljon muokattu. Runoilijan 1933 julkaisemasta kokoelmasta *Rukousvirsiä* virsi otettiin hänen isänsä kokoelman osastoon Lisävirsiä II vuonna 1938 eli saman aikaan uuden virsikirjan kanssa. Isänsä *Wilhelmin* virren 11 tavoin Väinö-pojan virsi 14 kuuluu ehdottomasti ”ikäväivien” virsien osastoon, vaikka molemmissa käytetäänkin synonyymia ”kaipaan”. Virsi kelpaisi mielestäni erinomaisesti myös virsikirjaan.

Vuoden 1971 kokoelmaan *Jaakko Haavio* muokkasi Malmivaaran tekstin kielioppia hivenen pieteetillä nykyaikaistaen sisältöä juuri muuttamatta. Ytimekkäästi mutta nöyrästi veisaaja vetoaa ristiinnaulittuun Jeesukseen, kaipaa häntä uskoen ja toivoen, ilmaisee huonoutensa parannuksen teossa, mutta perustaa mahdollisuuden siihen uskon uskalluksen antajan avulla. Veisaajan ”kuolleen” työn

Haavio muutti ”toivottoman” työksi armon kadottamisessa. Siionin virsien uudistustoimikunta (SVUT) hyväksyi täysin Haavion tekstin; ainoastaan säerajojen isot alkukirjaimet muutettiin pieniksi ajatuksen salliessa.

Virsi päättyy rukousanomukseen. Tästä johtuen rukousta edeltävät kolme säettä, mitkä ovat veisaajan kertomusta, olisi pitänyt erottaa pisteellä loppusäkeistä, koska ne ovat rukousta. Näin tekivät sekä Malmivaara että Haavio.

SV 1938, 177:3.

Eksyn yksin yössä, Kuollehessa työssä Armon kadotan.

En mä tietä taivaan Löydä, mutta vaivaan Sielun vajotan.

Nostaen Ja kantaen Hoida mua, Jeesus aina, Armohelmaas paina!

SV 2016, 14:3.

Eksyn yksin yössä. / Toivottoman työssä / armon kadotan.

Etsin tietä taivaan, / mutta vaivun vaivaan, / nousen, lankean, [!]

n[N]ostaen ja kantaen / minut armohelmaan paina, / hoida, Jeesus, aina.

Heikki O. Tukiainen

PS.

Kirjoitus on osa Herättäjä-Yhdistyksen verkkosivuilla olevan Siionin virret -lukupiirin blogista (kirjoitus), minkä olen lähettänyt verkkoon. Lukupiirissä käsitellään viikoittain kuusi nykyistä Siionin virttä, niin että kaikki virret on käyty läpi kesään 2019 mennessä. Kuka tahansa voi mennä verkkoon lukemaan kirjoituksia ja myös kommentoida niitä verkossa.

Lukupiiri on alkanut maanantaina 20.08.2018. Oma blogini on julkaistu maanantaina 03.09. Siinä käsitellen Siionin virret 10-15. Lukupiiri löytyy seuraavasta verkko-osoitteesta, missä on informaatiota ja ohjeita lukupiiriin osallistumisesta: www.h-y.fi/Siionin_virret/Siionin_virret_lukupiiri.

Sama

Naapurin tyttö muistelee

Ystäviviestiä lukiessani on monesti tullut mieleeni oma suhteeni Sulkulan opistoon ja nyt Tampereen kesäisillä herättäjäjuhlilla Sulkulan väkeä tavatessa asia kohosi esille. Eipä muuta kuin naapurin tyttö muistoja kirjoittamaan. Eräässä viime vuoden lehdessä olikin muisteltu karjalaisisännän ja hevosen osuutta opiston erilaisiin piha- ja peltotöihin. Tämä isäntä oli isäni ja hevosemme Pekko.

Perheemme rakensi evakkovuosien jälkeen 1950-luvulla koivikon takana olevalle rinteelle talon pihapiireineen. Opiston silloinen johtaja Einari Hohti teki isäni kanssa sopimuksen hevosen käytöstä opiston tarpeisiin. Isä oli mukana monet kerrat, mutta opiston henkilökunnassa oli myös osaavia ”hevosmiehiä”, talonmies Heikki Puttonen ja myöhemmin nuori Aaro Kokko, joka Tampereen herättäjäjuhlilla tavatessa mainitsi ihan itsekin valjastaneensa Pekko-hevosemme.

Itse olin 10-vuotias, kun asetuimme asumaan ja elämään opiston naapurisiin. Silloiset oppilaat pitivät vuorotellen sunnuntaisin pyhäkoulu naapuruston lapsille ja tyttökerho kokoontui Kerttu Pajulan johdolla. Kerhohuone sijaitsi päärakennuksen kartanon puistonpuoleisessa nurkka-huoneessa. Jokainen vuorollaan piti pöytäkirjaa; kirjattiin osallistujat ja illan ohjelma. Oli askartelua eri materiaaleista ja joskus puuhattiin jotain ulkonakin.

Niin me pienet tytöt kasvoimme ja seuraava vaihe Sulkulassa oli kesäriippikoulu. Meitä oli tietysti melkoinen määrä Jyväskylästä ja lähiympäristöstä, mutta myös Pohjanmaan körttialueelta tuli sekä tyttöjä että poikia rippikouluun. Ystävystyin Ylihärmästä kotoisin olevan tytön kanssa ja olimme jonkin aikaa kirjeenvaihdossakin. Rippikouluaikana Siionin virret tulivat tutuiksi ja rakkaiksi. Isosina olevilla pojilla oli molemmilla mahtava lauluääni ja he saivat meidät muutkin antamaan parastaan virsiä lauletaessa. Erityisen läheisiksi minulle jäivät virret: *Jeesuksen silmäin eteen...*, iltavirsi *Tuon tästä päivästä kiitoksen sulle...* sekä rippivirtemme *Ah, vuodata Herra jo henkesi ja herätä nuoriso Suomen*. Rippikoulun päätyttyä oli haikea olo, ryhmä hajaantui omille kotisuduilleen ja syksyllä alkoikin taas koulu.

Kerttu Pajulan tyttökerho 1950-luvulta. Kerttu itse on äärimmäisenä vasemmalla.

Kansanopiston toiminta laajeni 1960-luvulla. Kansankorkeakoulu aloitti toimintansa 1966 ja tarvitsi uutta opettajakuntaa. Olin opiskellut Jyväskylän yliopistossa (silloin vielä JKK, Jyväskylän Kasvatusopillinen Korkeakoulu) pääaineinani historia ja suomi, niinpä kävin uuden johtajan Heikki Arantolan puheilla kysymässä, olisiko minulle tarjolla tunteja. Asia jäi auki, mutta muutaman päivän kuluttua, kun olimme äidin kanssa keräämässä viinimarjoja, Heikki käveli meille kertomaan, että silloin ja silloin on ensimmäinen opettajainkokous, jotta tervetuloa joukkoon. Opistolta kanslisti Raili Suoniemi koputteli muutaman päivän kuluttua huoneeni ovea ja kävimme läpi tulevaa lukuvuotta ja tuntieni määrää. Tuntimäärä oli pieni, mutta ei se minua haitannut, koska opinnot olivat vielä kesken ja oli tärkeää saada kokemusta opettajan työstä - varsinkin aikuisten kanssa, joista osa oli itseni ikäisiä.

Siihen entisten ja toisten uusien opettajien joukkoon oli hyvä tulla mukana. Talohan oli minulle tuttu jo lapsuusvuosilta, mutta asemani oli nyt toinen. Taisin viettää aika paljon aikaa opistolla tuntieni ulkopuolellakin. Kansliassa poikkesin tuontuostakin ja monet kerrat istuskelin iltaisin kanslisti-Railin huoneessa kartanon yläkerrassa. Meillä oli muutamia yhteisiä hankintojakin: ostimme puoliksi pakan pyyheliinakangasta ja toisen

kerran vaalean- ja tummansinistä villalankaa neulepuseroita varten. Raili kutoi tummansinisen vaaleansinisin kuvioin ja minun puseroni oli vaaleansininen tummansinisin kuvioin. Malli oli aivan uniikki, opiston nuoren käsityönopeettajan Sirkka Salmisen suunnittelema. Villapusero on vieläkin pakkastalvina käytössä ja uskon, että uniikki on edelleen uniikki. Yhteiset jutut yhdistivät meitä, niinpä meistä tulikin elinikäiset ystävät - harvoin näemme, mutta yhteys säilyy.

Oppituntien lisäksi Sulkulan vuosiin liittyy vielä itsellenikin uuden oppimista - kankaankudontaa. Kotona meillä kyllä paukutettiin kangaspuilla räsymattoja, mutta opistolla tarjoutui muuta. Siellä oli aloitettu pellavaisen pyyheliinakankaan kudonta, mutta syystä tai toisesta kutoja oli jättänyt sen aivan alkutekijöihin. Kudonnanopettaja Laina Kuoppala tarjosi sitä minulle jatkettavaksi. Sanotaan ”että helppoa kuin heinänteko” - mikä sekään ei ole helppoa sille, joka ei ole koskaan heinäpellolla ollut. Niin oli kutomisenkin laita: kudelanka katkesi ja katkesi, yritin ja yritin. Äitini, nuorena kudontakurssinsa käyneenä, kävi Lainan kanssa seuraamassa alkuun epätoivoisen näköistä jälkeä. Mutta valmis siitä kankaasta tuli ja kaunis! Auskultointiaikana tapasin sitten tämän kankaan aloittajan ja annoin hänelle muistoksi pätjän kangasta, äidilleni yhden pätjän ja itselleni jäi loput. Minun liinani on 2-metrinen kaitaliina ja käytän sitä aina pöydällä pääsiäisen aikaan; onhan se väriltään tummana violettina pääsiäisajan värejä.

Sulkulan ja Jyväskylän vuosien jälkeen perheemme muutti Tampereelle ja täällä on vierähtänyt yli 40 vuotta. Sulkulan opistolla olen viimeksi käynyt 2001 Leila Nurmisen läksiäisseuroissa. Pihapiiri oli muuttunut ja kuulemani mukaan muutoksia on tullut runsaasti tuon vuodenkin jälkeen. Onhan tässä ennättänyt itsekkin muuttua, koska Puttosen Heikki ei ollut tuntea minua. Sitten kun selvisi, minkä talon tyttöjä olin, niin Heikki totesi, että jos meidän Pekko-hevonen olisi kävellyt vastaan, senhän olisi heti tuntenut.

Monet asiat ovat muuttuneet: kotiani ei ole enää koivikon takana, meidän pelloilla on muita taloja ja muita perheitä. Muistoissani asiat ovat kuitenkin kuin ennen, opiston pihassa ovat ne vanhat punaiset piharakennukset ja pihatien päässä Sulkulan valkoinen kartano lasikuisteineen.

Eila Pirinen

Seuroja ja tapahtumia Keski-Suomessa

- Ti 18.9. klo 12 **Saarijärvi**, Raamattupiiri naisille, Saarijärven seurakuntatalon takkahuone, Urheilutie 5. Veisataan myös Siionin virsiä
- Ke 19.9. klo 18 **Jyväskylän kristillinen opisto**, Siioninvirsiseurat, Opiston valtuuskunta ja hallitus toteuttavat
- Pe 21.09. klo 18 **Muurame**, Seurat, Pappila, Jaakkolantie 2
- Ma 1.10. klo 17 **Jyväskylä**, Pappilan seurat, Vanha pappila, Vapaudenkatu 26
- Ke 3.10. klo 18 **Saarijärvi**, Seurat seurakuntatalolla. Juhana Nissinen.
- Ti 16.10. klo 12 **Saarijärvi**, Raamattupiiri naisille, Saarijärven seurakuntatalon takkahuone, Urheilutie 5. Veisataan myös Siionin virsiä
- Ke 24.10. klo 18 **Jyväskylän kristillinen opisto**, Siioninvirsiseurat
- 26.-27.10. **Jyväskylän kristillinen opisto**. Seurapuhujakoulutus. Kalle Hiltunen, H-Y. Osallistumismaksu 100 e.
- Ke 7.11. klo 18 **Saarijärvi**, Siioninvirsiseurat seurakuntatalolla. Jarmo Autonen
- Ti 20.11. klo 12 **Saarijärvi**, Raamattupiiri naisille, Saarijärven seurakuntatalon takkahuone, Urheilutie 5. Veisataan myös Siionin virsiä
- Ma 26.11. klo 17 **Jyväskylä**, Pappilan seurat, Vanha pappila, Vapaudenkatu 26
- Su 2.12. klo 13 **Jyväskylän kristillinen opisto**, Adventtiseurat, klo 13 puuro, klo 14 seurat
- Ke 5.12. klo 18 **Saarijärvi**, Adventin ja isänmaan itsenäisyyden siioninvirsiseurat seurakuntatalolla

Jyväskylän kristillisen opiston kannatusyhdistyksen johtokunta

HAKKARAINEN, KIRSTI, varapj., Saarijärvi, 040 183 4645

kirstijalaurihakkarainen@suomi24.fi

KIVIOJA, LEILA, Jyväskylä, 0400 837 617

NURMINEN, LEILA, siht., Jyväskylä, 040 564 7388

leila.nurminen@luukku.com

RAJALA, ESKO, Jyväskylä, 040 575 3536

evo63430@gmail.com

TOIVIO, SULO, Saarijärvi, 050 064 4843

TUKIAINEN, HEIKKI O., pj., Uurainen, 040 544 2146

heikki.tukiainen@gospro.fi

Varajäsenet

HYTÖNEN, PEKKA, Leivonmäki, 0400 543 990

hytonenpekka4@gmail.com

LAHTINEN, MATTI, Hyvinkää, 0400 483 485

matti.lahtinen@pp5.inet.fi

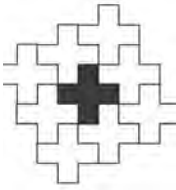
NURMINEN, ARTO, Jyväskylä, 040 524 1288

artnurminen8@gmail.com

Ystävaviestä julkaisee Jyväskylän kristillisen opiston kannatusyhdistys. Voit halutessasi maksaa jäsenmaksun ja liittyä Jyväskylän kristillisen opiston kannatusyhdistyksen jäseneksi. Vuosijäsenmaksu on 10 euroa ja ainaisjäsenmaksu 85 e.

Yhdistyksen pankki ja tilinumero ovat muuttuneet.

Vuoden 2018 jäsenmaksu pyydetään maksamaan Osuuspankin tilille numero: FI89 5290 0220 5384 56.

JYVÄSKYLÄN KRISTILLINEN OPISTO

Sulkulantie 28, 40520 Jyväskylä

www.jko.fi

puh. 014-3348 000

toimisto@jko.fi

Jyväskylän kristillisen opiston säätiön valtuuskunta 2018 - 2021

Jukka Alanko
Reetta Almqvist
Aila-Leena Matthies
Hillevi Suutala
Helena Viholainen
Jukka Ruotsalainen
Seppo Wuolio
Aapo Reuter
Timo Jokinen
Heikki O. Tukiainen
Osmo Kangas
Tiina Parviainen
Pirjo Salminen

Opiston kannatusyhdistyksen johtokunta

Tukiainen, Heikki O., pj. Uurainen
Hakkarainen, Kirsti, Saarijärvi
Kivioja, Leila, Jyväskylä
Nurminen, Leila, siht., Jyväskylä
Rajala, Esko, Jyväskylä
Toivio, Sulo, Saarijärvi

Jyväskylän kristillisen opiston säätiön hallitus 2018 - 2019

Heikki K. Lyytinen (Jukka Helin)
Riku Bucht (Jussi Hietala)
Helena Peltonen (Tiina Parviainen)
Liisa Kuparinen (Tuuni Hjelt)
Helena Rasku-Puttonen (Jukka Alanko)
Juhani Schiestl (Mika Nuorva)
Harri Erkamaa (Matti Virtala)

Henkilökunnan edustaja Sirkka Salvi (Tiina Pennanen)

Varajäsenet

Hytönen, Pekka, Leivonmäki
Lahtinen, Matti, Hyvinkää
Nurminen, Arto, Jyväskylä
